

Örök némaság Fertőszéplak

Azt olvasom Fertőszéplak történelméből, hogy: "1736-ban kamalduliakat telepítettek le az alsó kastélyba a kálvária gondozására, és ők egészen II. József rendeletéig itt is maradtak. Segédkezni soproni franciskánusok jártak ki, az egyházi ruhákat egy soproni remete javította." (wikipédia) Miért érdekes ez?

"A kamanduliak az egyik legtitokzatosabb, legrejtőzködőbb szerzetesrend, akik némasági fogadalmat tesznek, és évi hat naptól eltekintve - három-három nap Karácsonykor és Húsvétkor - nem is érintkeznek a külvilággal.

A rendet Szent Romuald alapította, 1009-ben. Ő maga nemesi családból származott, Ravennában született, és fényűzően élt húsz éves koráig, amikor az apja a szeme láttára meggyilkolt egy embert. A feldúlt ifjú elhatározta, hogy vezekelni fog apja bűnéért, és bencés szerzetes lett. Belépése után megismerkedett egy remetével, akinél azt tapasztalta, hogy sok szempontból jóval közelebb áll Istenhez, mint a szerzetesek, akik életük során sok minden mással is foglalkoznak. Romuald elhatározta, hogy alapít egy rendet, ahol a bevonuló szerzeteseknek olyan körülményeket teremt, hogy ne legyenek kitéve a természet szeszélyeinek, ugyanakkor életük során ne zavarja őket semmi és senki az Istennel való beszélgetésben.

A némaságot fogadott remeték fehér csuhában jártak, ezzel jelezvén, hogy meghaltak a világ számára. Fejüket kopaszra borotválták, és a bencésekénél szigorúbb szabályok szerint éltek. Az év nagy részében böjtöltek, húst és bort nem fogyasztottak. Magas kerítéssel zárták el magukat a külvilágtól, házaikban tudományokkal és művészetekkel foglalkoztak. A ház kapuján csak az őket kiszolgáló, úgynevezett laikusok léphettek be naponta annyi időre, míg az erre kialakított helyre letették az ételt. A szerzetesek velük sem érintkeztek, nem is látták őket. Az elvonulást, az engedélyezett évi hat napon kívül, csak akkor szakították meg, ha betegek lettek: ekkor égő gyertyát tettek az ablakba, ezzel jelezvén, hogy segítségre szorulnak. Betegségük idejére kivitték őket cellaházaikból, ahova gyógyulásuk után maradéktalanul visszatértek.

A kamanduliak, miután beléptek a rendbe, életüket a fohászkodásnak szentelték: imádkoztak a világon mindenkiért, illetve azok helyett, akik maguk soha nem fordulnak Istenhez. Dolgozniuk szabad volt, de ezt is szigorúan csak a saját területükön tették." http://johely.blog.hu/2013/07/22/12_ev_orokkevalosag_kamanduli_remeteseg_majkon

Ha a rend története érdekel valakit, akkor a Vértesbe kell utaznia. Ma a kamalduliak kiemelkedő hazai emléke ugyanis Majkpusztán található, igaz csak 12 évig működött rendeltetészerűen a remeteség, de a templom és remeteházak mai napig állnak és látogathatók. A fertőszéplaki szerzeteseknek csak emléke maradt fenn.

(A kamalduliakhoz hasonló életet élő karthauziakról nem régen mutattak be egy filmet, Nagy csend címen.)

Végül egy sejtésemet szeretném megosztani az olvasóval. A Fertőszéplaknál említett remete, aki a ruhákat javította, véleményem szerint az a Skopal lehetett, akiről a soproni Virág völgyben lévő kápolna kapcsán írtam. És igen. http://www.bonaparte.hu/index.php?option=com_content&task=view&id=65&Itemid=39

A cikk szerint Skopal tényleg dolgozott a széplaki templom számára! Én is a Virág völgyben élek, én is dolgozok Széplak javára, de életszentségben Skopálnak a nyomába sem érek.

2013.

Taschner Tamás